

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/143/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010682
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010682.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaných S. N. a S. H. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. februára 2015 odvolanie obžalovaných, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 21.11.2014 sp.zn. 5T/154/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 21.11.2014 sp.zn. 5T/154/2014 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaných S. N. a S. H..

Rozhodujúč sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaní o d s u d z u j ú:

Obžalovaný S. N. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 a 1 (tri a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný S. H. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ostatné výroky prvostupňového rozsudku týmto rozhodnutím zostávajú nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 21.11.2014 sp.zn. 5T/154/2014 boli obžalovaný S. N. a obžalovaný S. H. uznaní za vinných, a to obžalovaný S. N. v bodoch 1/ až 5/ rozsudku zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák., v bodoch 1/,2/,3/ a 5/ v jednočinnom súbahu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný S. H. v bodoch 3/,4/,5/ rozsudku zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák., v bodoch 3/ a 5/ v jednočinnom súbahu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., spáchaným formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ rozsudku
obžalovaný 1/ S. N.

v presne nezistenej dobe od 19.30 h dňa 29.01.2014 do 06.30 hod. dňa 31.01.2014 v obci O. J., na Ul. N. č. XX, okres L. po predchádzajúcej spoločnej dohode s O. O., nar. XX.XX.XXXX vykonali vlámanie do osobného motorového vozidla zn. OPEL Zafira evidenčné číslo L čiernej metalízy, VIN W0L0AHM757G015613, ktoré bolo odparkované pod prístreškom rodinnému domu č. XX majiteľa S.. K. I., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že vošli nezisteným spôsobom do uvedeného rodinného domu, kde za vchodovými dverami domu z poľičky odcudzili kľúče od osobného motorového vozidla značky OPEL Zafira, evidenčné číslo L čiernej metalízy, VIN W0L0AHM757G015613 a následne osobné motorové vozidlo za pomoci pravých kľúčov otvorili, vytlačili z dvora rodinného domu na ulicu, kde osobné motorové vozidlo naštartovali a z miesta odišli, čím S.. K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XX, O. J., spôsobili krádežou škodu vo výške 5.000,- Eur,

v bode 2/ rozsudku
obžalovaný 1/ S. N.

v presnejšie nezistenej dobe od 19.30 h dňa 31.05.2014 do 02.00 h dňa 01.06.2014 v obci L. G. č. XX, okres L., po predchádzajúcej spoločnej dohode s O. O., nar. XX.XX.XXXX, vošli cez neuzamknutú bráničku na pozemok rodinného domu č. XX, kde z neuzamknutého osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia ev.č. L majiteľa A.J.P. s.r.o. Zvolen, Novozámocká č. 13/3209, ktoré bolo zaparkované vo dvore rodinného domu odcudzili príručnú pánsku látkovú tašku čiernej farby, v ktorej boli 2 ks mobilné telefóny, občiansky preukaz, vodičský preukaz, cestovný pas, kartu poistenca znejúcu na meno Bc. Anton I., bankomatovú kartu banky UniCredit, osvedčenie časť 1 od OMV Škoda Felícia ev.číslo ZV XXXAB, 3 zväzky kľúčov, 2 ks dioptrických okuliarov, vreckový nožík s čiernou čepeľou, vernostné karty do obchodov, finančnú hotovosť v výške 2.000,- Eur, všetko patriace G.. M. I., nar. XX.XX.XXXX a koženkovú kabelku tmavomodrej farby, v ktorej boli 2 ks mobilných telefónov, dámska ružová peňaženka, občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistenca všetko na meno F.. I. I., preukaz poistenca znejúci na meno M. I., preukaz poistenca znejúci na meno Y. I., bankomatová karta banky UniCredit, čipová karta zamestnanca TU Zvolen, 4 zväzky kľúčov, 2 ks USB s osobnými dátami, slnečné dioptrické okuliare nezistenej značky, karty na vstupy a vernostné karty do obchodov, 2 ks štartovacích kariet od vozidla RenaultMegane ev.č. DT XXXAX, rezervné kľúče OMV zn. Škoda Felícia ev.č. XXXAB, dámska kozmetika, 5 ks látkových nákupných tašiek všetko patriace F.. I. I., nar. XX.XX.XXXX, spôsobili G.. M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., J. XXXX/XX a F.. I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., N. XXX, škodu odcudzením vecí vo výške cca 2.575,- Eur,

v bode 3/ rozsudku
obžalovaní S. N. a 2/ S. H.

v presnejšie nezistenom čase od 17.00 h dňa 04.06.2014 do 18.47 h dňa 06.06.2014 v obci H., okres O., po predchádzajúcej spoločnej dohode vykonali vlámanie do rodinného domu č. XX majiteľa S. S., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že vošli cez otvorenú bráničku domu a následne dlátom vypáčili vchodové plastové dvere domu, vošli do vnútorných priestorov domu, odkiaľ odcudzili ručné náradie v plastovom kufríku šedej farby, elektrický skrutkovač zn. Bosch, ručné akumulátorové svietidlo výrobcu Emos, čiernej farby spolu s káblom na nabíjanie a popruhom na plece, 1 fľašu Whisky zn. TheGlenrothes o objeme asi 0,5 l, 1 fľašu olivového oleja o objeme 1 liter, 15 ks žiarivky, papierové vreckovky - jedno balenie cca 20 ks, čajové sviečky - 20 ks, 1 ks skladací meter, 1 pohár o objeme 0,7 l medu, 1 vreckový nožík pozostávajúci z drevenej rúčky, čierne slnečné okuliare s prasknutým rámom, 1 ks spací vak šedej farby, TrekSport, zimnú vetrovku modrej farby trojštvrťovú, staršiu spodnú bielizeň pánsku - 3 ks boxerky, 10 ks zn. Kelt v plechovkách o objeme 0,5 l motorový krovinores zn. Colibri II, korkové pánske šľapky, 1 pár dámske šľapky Croksi zelenej farby, tričko čiernej farby s krátkym rukávom s nápisom William a Delwin, 2 ks uterákov, 3 ks osušky, 1 ks lekárničku, 1 ks elektrickú pumpu zn. Wehnicke, 1 ks nabíjačku Johnlite s adaptérom, 1 fľašu 0,5 l likér zn. Madretto, čím spôsobili S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., K. I. XXXX/X, škodu odcudzením vecí vo výške 159,- Eur a škodu poškodením zariadenia vo výške 100,- Eur,

v bode 4/ rozsudku
obžalovaní 1/ S. N. a 2/ S. H.

dňa 06.06.2014 v čase o 06.32 h v meste O., okres O., po predchádzajúcej spoločnej dohode z neoploteného dvora rodinného domu č. XXX odcudzili 7 ks 10 litrových bandasiiek s naftou, čím spôsobili K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. č. XXX, škodu odcudzením vecí vo výške 150- Eur,

v bode 5/ rozsudku
obžalovaní 1/ S. N. a 2/ S. H.

v presne nezistenej dobe od 08.30 h do 15.10 h dňa 06.06.2014 v obci G., na Ul. N. č. XXX/X, okres L., po predchádzajúcej spoločnej dohode vykonali vlámanie do rodinného domu majiteľky Z. A., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že najskôr S. H. prešiel cez otvorenú bráničku v úmysle zistiť, či sa v dome nachádzajú majitelia domu, po tom, ako mu nik neotváral, sa vrátil na ulicu, kde ho v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, šedej metalízy, na ktorom prišli, čakal S. N., ktorý následne prešiel cez otvorenú bráničku a prešiel do zadnej časti domu, kde vytlačil balkónové dvere, cez ktoré prešiel do obývacej izby, kde zo sedacej súpravy odcudzil notebook zn. Packard Bell, výrobného čísla NXC1FES0052201055E1601 a následne prešiel do priestorov kuchyne, odkiaľ z poličky kuchynskej linky odcudzil dámsku peňaženku s finančnou hotovosťou 2.750,- Eur a rôznymi kartami zliav, čím spôsobil Z. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., N. XXX/X, škodu odcudzením vecí a finančnej hotovosti vo výške cca 2.940,- a poškodením zariadenia vo výške 117,- Eur,

príčom S. H. bol rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/20/12 zo dňa 02.07.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 02.07.2012 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní troch mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý rozsudok bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 2T/95/2012 zo dňa 28.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 4To/16/13 zo dňa 23.04.2013, ktorým bol odsúdený pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, čím spôsobili S. N. celkovú škodu na odcudzených veciach vo výške 10.824,- a S. H. vo výške 3.249,- Eur a celkovú škodu poškodením zariadenia spolu vo výške 217,- Eur.

Za to im boli uložené tresty, a to: obžalovanému S. N. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému S. H. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a štyri mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného S. N. nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:

- S.. K. I., nar. XX.XX.XXXX v G. G., trvale bytom N. XX, O. J., vo výške 679,87 Eur,
- Kooperatívna poisťovni, a.s., ViennalInsuranceGroup so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 858 441, vo výške 3.323,35 Eur,
- G.. M. I., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom J. XX, XXX XX L., vo výške 2.525,- Eur,
- F.. I. I., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom J. XX, XXX XX L., vo výške 551,50 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaných S. N. a S. H. spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to Z. P., rod. A., nar. XX.XX.XXXX vo L., trvale bytom N. 7, G., vo výške 800,- Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obaja obžalovaní.

Obžalovaný S. N. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s napadnutým rozhodnutím súdu v časti výroku o treste sa nestotožňuje a navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por.

napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom a aby mu bol uložený miernejší trest.

Zdôraznil, že už v prípravnom konaní sa priznal ku všetkým skutkom, ktoré mu kládla obžaloba za vinu, podrobne popísal skutky, zhodne vypovedal spolu s ďalším obvineným a vyjadril sa aj k spôsobenej škode. Okrem toho pred súdom urobil vyhlásenie o vine a treste v zmysle § 333 Tr. por., pričom toto vyhlásenie súdom prvého stupňa bolo prijaté. Dodal, že nesúhlasí s právnymi závermi prvostupňového súdu, najmä konštatovanie prvostupňového súdu v tom smere, že neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože on sa skutočne vyjadril ku všetkým okolnostiam pravdivo a výsledky prevedeného dokazovania potvrdili pravdivosť jeho uvádzaných skutočností. Poznamenal, že práve výpoveď v danej veci, nesporne napomohla k objasneniu skutkového stavu veci a bola rozhodujúcim momentom pre posúdenie rozsahu trestnej činnosti a právnej kvalifikácii tohto konania. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ túto poľahčujúcu okolnosť nepriznal. Dal do pozornosti súdu, že priťažujúcou okolnosťou v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. nebolo to, že už bol za trestný čin odsúdený, pretože súd prvého stupňa neakceptoval skutočnosť, že skutkov sa dopustil pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom 1T/20/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 5To/94/2013 a aby tieto skutočnosti boli konštatované, musí byť rozsudok právoplatný. V danom prípade právoplatnosť nastala až po spáchaní skutkov, ktoré sú predmetom napadnutého rozsudku, teda podľa jeho názoru nemôže byť konštatované, že sa dopustil spáchania niečoho po tom, za čo bol odsúdený, lebo odsúdenie nastalo neskôr, ako boli skutky spáchané. Žiadal o prihliadnutie na uvedenú skutočnosť a prípadne vzhladnutie aj tejto skutočnosti k pomeru poľahčujúcich okolností.

Záverom zdôraznil, že úprimne ľutuje toho, čoho sa dopúšťal v minulosti, uvedomil si, že takto sa žiť nedá a rozhodne už takýmto spôsobom života v budúcnosti sa nechce riadiť. Všetko ho veľmi mrzí a je ochotný nahradiť ľuďom spôsobenú škodu, ktorú protiprávnym konaním spôsobil. Poukázal aj na to, že užíval psychotropné látky, ktoré spôsobili nesprávne posudzovanie životných hodnôt a jeho samotného konania vo vzťahu k okoliu.

Ako je už vyššie uvedené, proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie aj obžalovaný S. H..

Taktiež vyslovil názor, že trest, ktorý mu bol uložený súdom prvého stupňa, je neprimerane prísny, pričom v jeho prípade boli nesprávne aplikované poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Poznamenal, že súd pochybil, keď mu neuznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., nakoľko on pomáhal polícii prostredníctvom vyšetrovateľa pri objasňovaní svojej trestnej činnosti tým, že podrobne popísal svoje skutky, spôsobil ich spáchania, spolupáchateľa, ako aj podrobne sa vyjadroval k odcudzeným veciam. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že druhý obžalovaný sa taktiež k protispoločenskému konaniu priznal. Zdôraznil, že sa nestotožňuje s aplikáciou ust. § 37 písm. m) Tr. zák., ktorá bola v jeho prípade použitá, nakoľko v obžalobe pod bodom 5/ sa uvádza, že bol rozsudkom Okresného súdu Levice 3T/20/2012 právoplatne odsúdený, pričom toto rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom 2T/95/2012 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 4To/16/2013, čiže na tieto okolnosti sa súd v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zák. nemal prihliadať. Dodal, že aj keď bol viackrát súdne trestaný, je osobou mladého veku a je tu teda predpoklad pozitívnej prevýchovy. Má snahu nahradiť spôsobenú škodu a po vykonaní trestu sa chce zamestnať a viesť riadny život. Poznamenal, že účel trestu je možné dosiahnuť aj trestom kratším, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, nakoľko takto uložený trest je neprimerane prísny a nie je potrebný ani na nápravu páchatel'a, ani na ochranu spoločnosti. Požiadaval preto odvolací súd, aby opätovne posúdil, či v napadnutom rozsudku boli dôsledne aplikované zásady ukladania trestov, opätovne vyhodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, resp. ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu a na základe uvedených skutočností rozhodol tak, že mu uložený trest zmierni.

Tak obhajca obžalovaného S. N., ako aj obhajca obžalovaného S. H. na verejnom zasadnutí predniesli svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania, k čomu sa pripojili aj obaja obžalovaní a navrhli, aby ich odvolaniu bolo vyhovené a tresty, ktoré boli uložené prvostupňovým súdom, odvolací súd zmiernil.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolania oboch obžalovaných boli zamietnuté, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaných odvolaní primárne zistil, či nie je daný dôvod pre ich zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že podané odvolanie tak obžalovaného S. N., ako aj obžalovaného S. H., je čiastočne dôvodné.

Úvodom treba poznamenať, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie podľa § 250 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijme (ako v tomto prípade), s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému nie je sťažnosť prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.) obžalovaný následne nemôže právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorým bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíziej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný - skutkový stav veci, ani jeho právne hodnotenie.

Okrem toho z ust. § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, uvedeného v obžalobe.

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že nemá pochybnosti o tom, že dielčie skutky tak, ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, obaja obžalovaní spáchali, preto si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, uvedené dielčie skutky sa stali tak, ako to správne zistil a ustálil na základe dôkazov, vykonanom v prípravnom konaní, prvostupňový súd.

Odvolací súd, riadiac sa vyššie uvedenými ustanoveniami sa potom zaoberal dôvodmi odvolania obžalovaných, ktoré sa týkali uloženého trestu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy na rozhodnutie o treste, teda dôkazy súvisiace s profilom obžalovaných, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, na tento výrok nadväzujúce.

V prvom rade je potrebné poznamenať, že argumentácia oboch obžalovaných uvádzaná v dôvodoch odvolania, týkajúca sa nepriznania poľahčujúcich okolností v zmysle ust. § 36 písm. n) Tr. zák. má oporu vo vykonaných dôkazoch a súd pochybil, keď túto okolnosť pri ukladaní trestov obom obžalovaným, nepriznal.

Z obsahu spisu totiž vyplýva, že obaja obžalovaní boli v procesnom postavení ako podozriví vypočutí dňa 07.06.2014 ku skutku, spáchaného dňa 06.06.2014 v Budči, kde v rámci výpovede uviedli nielen okolnosti týkajúce sa ich protiprávneho konania uvedeného dňa, ale aj ďalšie, s týmto skutkom nesúvisiace, ktoré boli podkladom pre vznesenie obvinenia aj pre iné dielčie skutky, uvedené v obžalobnom návrhu prokurátora.

Odvolací súd preto nemal pochybnosti o tom, že v ich prípade existuje poľahčujúca okolnosť, ktorá je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti tak, ako to predpokladá ust. § 36 písm. n) Tr. zák.

Obaja obžalovaní (v tom čase len podozriví) uviedli skutočnosti a dôkazy, ktoré poslúžili na objasnenie skutkových okolností ich protiprávneho konania.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu u obžalovaného S. N. nesprávne uplatnil aj ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko takýto postup je možný len vtedy, ak páchatel' spáchal zločin po tom, čo bol právoplatne odsúdený za iný zločin. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/94/2013, na ktorý sa prvostupňový súd odvolal, však nadobudol právoplatnosť až 26.08.2014, pričom obžalovaný M. N.

dielčie skutky, ktoré sú predmetom tohto odvolania, spáchal v období od 29.01.2014 do 06.06.2014, teda predtým, ako predmetné odsúdenie sa stalo právoplatným.

Na druhej strane súd prvého stupňa nepochybil, keď u oboch obžalovaných vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že sa obaja priznali a protiprávne konanie oľutovali a dve priťažujúce okolnosti, a to, že spáchali viac trestných činov - § 37 písm. h) Tr. zák. a že už boli za trestné činy odsúdení - § 37 písm. m) Tr. zák.

Správne úvahy prvostupňového súdu boli aj vo vzťahu k ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., ktorej aplikácie sa obžalovaní domáhali, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu, na takýto postup splnené zákonné podmienky neboli. V tomto smere prvostupňový súd podrobne rozviedol, prečo a z akých dôvodov takýto postup nie je možné aplikovať, a preto odvolací súd v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje, lebo sa s nimi v plnej miere stotožnil.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 3 predmetného ustanovenia, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ods. 4 predmetného ustanovenia, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyšší z nich.

Z odpisu registra trestov a správ na obžalovaných vyplýva, že obžalovaný S. N. bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný a od roku 2010 sa dopustil štyroch priestupkov. Obžalovaný S. H. bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný a od roku 2010 sa dopustil dvanástich priestupkov. Z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica sú obaja obžalovaní hodnotení všeobecne, pričom neboli disciplinárne potrestaní, ani odmenení.

Riadiac sa vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, odvolací súd uložil obžalovanému S. N. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri a pol roka a obžalovanému S. H. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov.

Uvedené tresty odňatia slobody zohľadňujú tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a sú potrebné na to, aby sa obaja obžalovaní v budúcom období protiprávneho konania nedopustili.

Keďže obaja obžalovaní už boli vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, pre výkon trestov boli v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Keďže odvolanie oboch obžalovaných bolo čiastočne dôvodné, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Ostatné výroky prvostupňového rozsudku týmto rozhodnutím zostávajú nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.